

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Δημοτικό

Τ ουρμά σου παιδακί μου το πιρε το ποταμί¹
το πιρε κε το ξεσίρε στου μαι το περιβόλι.
το βλεπει ο μαις κε γελαις ι μαισα κε κλει
το βλεπουν τα μαισουλα κε πεζουν κε γελανε

Ομηρος

αι δ οτε δη ποταμοιο ρου περικαλλε ιχούτο,
ευθ η τοι πλυνγοι ησαν επηετανοι, πολυ δ ιδωρ
καλον υπεκπρορεεν μαλα περ ρυποωντα καθηραι,
ευθ αι γ ημιογους μεγ υπεκπροελυσαν απηγης.
και τας μεγ σευαν ποταμου παρα διγηεγτα
τρωγειγ αγρωστιγ μελιγδεα² ται δ απηγης
ειματα χερσιγ ελοντο και εσφορεον μελαν ιδωρ,
στειδον δ εγ βοθροισι θως εριδα προφερουσαι.
αυταρ επει πλυναν τε καθηραν τε ρυπα παντα,
εξειης πετασαν παρα θυ³ αλος, ηχι μαλιστα
λαγγας ποτι χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα.
αι δε λοεσσαμεναι και χρισαμεναι λιτ ελαιω
δειπνου επειθ ειλογτο παρ οχθησιν ποταμοιο,
ειματα δ ηελιοιο μεγου τερσημεγαι αυγγ.
αυταρ επει αιτου ταρφθεν διμωαι τε και αιτη,
σφαιρη ται δ αρ επαιζου απο κρηδεμιγα βαλουσαι.
τησ δε Ναισικα λευκωλεγος ηρχετο μολπης.
ειη δ Αρτεμις εισι κατ ουρεα ιοχεαιρα,
η κατα Τηγυετον περιμηκετον η Ερυμανθον,
τερπομενη καπροισι και ιωκειης ελαφοισιν.
τη δε θ αιμα νυμφαι, κουραι Διος αιγιοχοιο,
κυρογομοι παιζουσι, γεγηθε δε τε φρενα Λητω.
πασαν δ υπερ η γε καρη εχει ηδε μετωπα,
ρεια τ αριγγωτη πελεται, καλαι δε τε πασαι:
ως η γ αιμφιπολοισι μετετρεπε παρθενος αδηης. (Z 85—104).

Ησιοδος

..... Μαχηγ δ αιμεγαρτον εγειραυ
παντες, θηλειαι τε και αρσεγες, ηματι κειγιψ,
Τιτηγες τε θεοι και οσοι Κρονου εξεγενογτο,
ους τε Ζευς Ερεβεσφιν υπο χθονος ηγε φωσσδε,
δειγοι τε κρατεροι τε, διηγ υπερσπλογ εχουτες.
Των εκατον μεγ χειρες απ αιμων αισσογτο